

VIKTIG FRAMSNAKKING AV KJEMIPROSESS

SIDE 6-7

NY NÆRING

STOLTE BEDRIFTER, STOLTE ARBEIDSFOLK

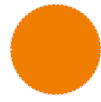
Glomfjord, 1. februar
Nr. 1-2017

GJENREISER SAMMEN

Solhaug bygger saue-
fjøs for Hans (69)

...og leverer nye dyr etter
2013-brannen

SIDE 18-20

SØREN,
MEKKER
OG DYKKER

SIDE 16

HEFTIG
RØRJOBB
SLUTTFØRT

SIDE 22-23

ETABLERER
SEG PÅ MO

SIDE 9

VI GRATULERER!

2017 ruller videre, og denne gangen er det runddager i februar vi kan gratulere med. Lista gjelder bursdager før neste utgave av Ny Næring, altså onsdag 1. mars.

60 år
Hilmar Sjøteig, Yara Glomfjord, 24. februar

55 år
Magnus Selstad, Yara Glomfjord, 9. februar
Ann-Helen Solbakken, Yara Glomfjord, 14. februar

50 år
Edmund Ulsnæs, Mediehuset Framtia, 6. februar
Raymond Doyle Jensen, Norwegian Crystals, 18. februar
Semih Senkader, Norwegian Crystals, 22. februar

45 år
Inger Helle, Terje Halsan AS, 19. februar

35 år
Jan Kenneth Svendsgård, Reipå Knuseri, 1. februar

30 år
Bjørn Breivik, Cargill Halså, 1. mars

25 år
Tony M. Sætermo, Yara Glomfjord, 15. februar
Inger Lise Bruvold, Yara Glomfjord, 29. februar

20 år
Joakim Kvarsnes, Yara Glomfjord, 8. februar

På etterskudd gratulerer vi også Patrik Johansen hos Bilfinger, som fylte 20 år her om dagen, nærmere bestemt 29. januar.

OBS! Runddag-lista gjelder ansatte i våre 16 faste samarbeidsbedrifter – se oversikten side 8-9. Redaksjonen tar forbehold om at vi har fått inn korrekte opplysninger fra bedriftene.

Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

Raymond D. Jensen

Magnus Selstad

Jan Kenneth Svendsgård

Joakim Kvarsnes

Inger Helle

Inger Lise Bruvold

PRISVINNERE MED NYE MÅL

Hardt og målrettet arbeid, år etter år, har gjort to brødre og pappa Kildal til regionens største bygg-entreprenør. Men den ferske næringspris-vinneren Halså Bygg vil langt fra hvile på tidligere prestasjoner.

- Hvor vi er om fem år? Det er ingenting som er en selvfølge, og det er hardt arbeid hver dag. Men, om fem år håper jeg vi har stabilisert oss på en enda høyere omsetning enn i dag, og er enda tryggere på at vi er liv laga, forklarer daglig leder

GAV NESTEN OPP

Vi spoler tilbake til 2003. Kåre og pappa Karl har mistet litt troen på sin egen entreprenørvirksomhet. De vurderer å avvikle, satse kun på byggevareforretningen. Men så flytter lillebror Bjørn Kristian hjem fra Stjørdal – i ryggsekken har han teknisk fagskole. Og masse entusiasme og pågangsmot. Veksten kommer så det holder, og fortsatt. I 2017 er Halså Bygg regionens desidert største entreprenør og en av regionens største, private arbeidsplasser.

- Da ordføreren ringte før jul, var det sent på kvelden, og jeg var på jobb, sliten og litt lei. Jeg skjønte ikke helt hva han pratet om, men da jeg kom hjem, ble jeg kjempesglad og stolt! - I ettertid synes jeg vi har fortjent næringsprisen. Vi har jobbet hardt i mange, mange år,

Nå er vi i ferd med å prøve ut noen bemanningsbyråer, og hvis vi lykkes, kan vi ta på oss både flere og større prosjekter.

KÅRE KILDAL

Kåre Kildal i Halså Bygg. Ingen brautende ord, men 'enda høyere' fra hans munn, dét betyr nye og spreke mål. Den ferske næringsprisvinneren ligger nemlig allerede stabilt på over 50 millioner kroner i årsomsetning, og staben teller i vinter over 50, når innleide mannskaper er medregnet.

- Mange anbud i 2015 og -16 regnet vi ikke på, engang. Vi visste at vi ikke hadde kapasitet. Nå er vi i ferd med å prøve ut noen bemanningsbyråer, og hvis vi lykkes, kan vi ta på oss både flere og større prosjekter i Meløy, Rødøy og Gildeskål, roper han.

Kåre Kildal

og dette er en bekreftelse på at vi har tenkt og jobbet rett. Og ordførerens begrunnelse – det er akkurat sånn vi ønsker at folk skal tenke om oss.

KJENNER PÅ ANSVARET

Kåre bor fast i Bergen, men har hyppig arbeidsuker i hovedbasen på Halså i Meløy. Hans tenkte nedtrapping er tvert imot blitt til mer trøkk i familiebedriften, ikke minst fordi hans utdanning som takstmann også tilfører bedriften mange oppdrag på verddivurdering – dette til tross for 0 markedsføring. - Bare denne uka har jeg vært på fem oppdrag, og så skriver jeg ut dokumentene når jeg kommer til Bergen. Trøkket er stort, ja, så når jobben og familien har fått sitt, er det lite rom for å engasjere seg på andre områder i samfunnet, sier Kåre.

- Og jeg må innrømme at jeg kjenner mer og mer på ansvaret. Altså ansvaret ved å være en stor bedrift – vi har et samfunnsansvar og et ansvar for alle de ansatte som skal ha en

Far og sønner kjenner på ansvaret ved å ha en stor stab, men bedriften deres, Halså Bygg, lener seg slett ikke tilbake etter å ha fått næringspris fra Meløy kommune. Fra venstre Bjørn (f. 1981), Karl (f. 1940) og Kåre (f. 1963).

trygg og god jobb å gå til.

UVANLIG BOLIG-TRØKK

«At bedriften har vokst jevnt og trutt også gjennom vanskelige tider i Meløy, viser godt lederskap og ikke minst dyktige an-

satte som står på for bedriften sin. Bedriften har i dag en tydelig profil utad hvor de markedsfører seg med kvalitet og fornøyde kunder», sa ordfører Sigurd Stormo da han gav næringsprisen til Halså Bygg. - Og vi har enda mer å gå på. Lykkes vi

med å bruke bemanningsbyråer, kan vi ta på oss flere og større oppdrag fra nå av. I tillegg til Alderstun i Tjongsfjord har vi i vinter en stor enebolig på Halså, to på Ørnes og en på Reipå, og flere forespørsler for resten av året. Når vi legger til de åtte

omsorgsboligene i Rødøy som nettopp er ferdig, må vi faktisk langt tilbake i tid for å finne et større trøkk på bygging av privatboliger, opplyser Kåre Kildal.

Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

FAR OG SØNN MOTTOK PRISEN

- Artig å høre hvordan andre beskriver oss. Og imponert over ordføreren, sa stolt far og stolt sønn.

To blad Kildal kunne med god samvittighet ta seg noen små timer fri fra jobb midt på denne torsdagen, den 15. desember i fjor. Kommunestyret med ordfører Sigurd Stormo hadde nemlig invitert til høytidelig overrekkelse med påfølgende middag. Halså Bygg ble tildelt Meløy kommunes

næringspris for 2016. - Vi er veldig takknemlig for en slik pris, og at det vi gjør blir lagt merke til på denne måten. Og jeg er ganske imponert over deg, ordfører - hvor godt du har satt deg inn i historien vår! smilte Bjørn Kildal (f. 1981), etter å ha hørt Stormo sin grundige bakgrunn for tildelingen. Gamlefar sjøl, Karl (f. 1940), sa ikke et ord under tildelingen. I ettertid forklarer han hvorfor: - Du skjønner, jeg er blitt gammel og tøven - jeg blir så rørt i sånne sammenhenger. Så jeg turte ikke å si noe, for da ville det gått helt i

baill for meg! Han trekker bedriftens stolte historie tilbake til konkurransen i 1988, og gjenreisningen der han selv, datteren Susanne, sønnen Kåre og etter hvert sønnen Bjørn Kristian jobbet beinhardt for ny vekst. - Men jeg kjenner på ansvaret. 40-50 personer skal ha lønna si hver måned, så det er ikke rom for noen feilskjær slik at vi må si opp folk – det er et stort ansvar. Fastslår han som beredet grunnen for familiebedriften Halså Bygg for mer enn tre tiår siden.

Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

~~industriFOLK~~

NY NÆRING

STOLTE BEDRIFTER, STOLTE ARBEIDSFOLK

IndustriFolk har byttet navn. Du fortjener å vite hvorfor, så les gjerne dette.

Etter 13 år er denne publikasjonens opprinnelige navn gått over i historien. Månedssavisens innhold, det er det samme som før. Men navnet, IndustriFolk, ble altså ikke med inn i 2017. Fra nå av heter nemlig Mediehusets profileringsavis for næringslivet Ny Næring, og med underteksten 'Stolte bedrifter, stolte arbeidsfolk'.

BAKGRUNNEN
IndustriFolk var fra opprinnelsen i 2004 et informasjonsblad for Glomfjord Industripark, etablert på oppfordring fra Yara og med innhold hovedsakelig fra typiske industribedrifter. Navnet var den gangen greit og dekkende, siden den røde tråden i innholdet var møtet med stolte arbeidsfolk og ledere i de bedriftene som deltok i samarbeidet bak bladet. Og 'industri' i navnet var ikke unaturlig i en typisk industriklynge.

BEGRUNNELSEN
I årene etter REC-velten er bladet blitt kraftig omstillet, i dialog med samarbeidspartnerne. I dag lages det på oppdrag fra hele 16 sterke bedrifter, lokalisert i hele Meløy og fra mange ulike bransjer. Da er det naturlig at også navnet på publikasjonen signaliserer et langt bredere innhold enn industri, selv om mange av aktørene fortsatt holder til i industriparken i Glomfjord. Derfor lanseres profileringsavisen i dag under sitt

nye navn Ny Næring. Vi tror navnet vil smake bra, på samme måte som Mediehusets hovedpublikasjon Framtia, der Ny Næring distribueres som månedsbilag.

Edmund Ulsnæs

IndustriFolk februar 2004

NY NÆRING KORRIGERER

I vår utgave i desember ble det trykket opplysninger om at den mulige etableringen Northern Silicon har fått inntil 7 millioner kroner i omstillingsmidler. Dette medfører ikke rettighet. Omstillingsstyret har stilt seg positiv til å gi en slik støtte, men avventer behandling inntil tilbakemelding fra Enova og Innovasjon Norge foreligger. Så langt har Meløy Utvikling KF tildelt MarLøt Consulting (Lothar Maruhn, red. anm.) i alt 270.000 kroner til utredning og koordinering av en Northern Silicon-etablering i Glomfjord.

NC KJØRER EKSTREMT

Det KOKER i NC-fabrikken! – Det vi holder på med nå er ekstremt krevende, sier Tore Matre.

Etter fjorårets 100-millioner-investering har det formelig kookt innenfor veggene i den glass-glinsende fabrikkbygningen i Glomfjord. Og riktignok har han vært med på mye, han som nå er 'supervikar' hos Reidar Langmos Norwegian Crystals, men han slår det fast:

KREVENDE OG SAMTIDIG

- Det vi holder på med i denne fabrikk nå, det er rett og slett ekstremt krevende, understreker fabrikkssjef Tore Matre (67). - Nå i januar og februar setter vi i drift 16 nye ovner, samtidig som vi skal beholde høy og stabil produksjon, samtidig som vi kjører testproduksjon på en helt ny blokklinje, samtidig som vi skal montere knuselinje for resirkulert materiale! Og midt oppe i dette kjører vi en rekke små forbedringsprosjekter! Man trenger ikke ha peiling på prosessindustri for å skjønne at trøkket er enormt i Meløys tredje største bedrift på stab. Alt skjer nemlig samtidig i ingot-fabrikken denne vinteren.

FØRSTE HALVÅR ER SOLGT

- Jeg har vært med på liknende før, og vet at dette er ekstremt krevende for organisasjonen. Min jobb er å bidra til å drive fram

Jeg har vært med på liknende før, og vet at dette er ekstremt krevende for organisasjonen. Min jobb er å bidra til å drive fram prosessene, og hjelpe med en rekke vanskelige prioriteringer.

TORE MATRE

prosessene, og hjelpe med en rekke vanskelige prioriteringer, forklarer Tore. Den svært erfarne industrilederen nasjonalt og internasjonalt ledet REC Wafer Multi gjennom liknende prosesser fra 2006 til -09, og vet hva han snakker om. De 50 trekkene, eller ovnene, kjøres allerede det remmer og tøy kan holde for å øke volumet. Samtidig igangsettes altså 16 splitter nye ovner, pluss at nedstrøms utstyr på behandling av blokker og resirk skal installeres.

- Vi må vokse for å overleve, og de 16 nye ovnene er et første steg. Nå er hele produksjonen for første halvår solgt, og noen mer langsiktige kontrakter kommer på plass. Det er ingen tvil om at markedet vil ha produktet vårt!

Trøkket er i vinter helt enormt i fabrikk bak Tore Matre på dette bildet. - Det er ekstremt krevende å kjøre høy og økende produksjon, samtidig som vi bygger ut, forbedrer og installerer store mengder nytt produksjonsutstyr, fastslår industriveteranen.

VOLDSOM VEKST

Det var i juli i fjor at styret i Norwegian Crystals vedtok stor-investeringen som nå øker antallet støypeovner med 35 prosent. Sterk vekst i volum har vært første bud for bedriften som fra 2013 har produsert silisium-ingoter i fabrikk etter nedlagte REC Wafer Mono. Etter 3, 8 millioner i driftsinntekter det første året, stoppet 2014 på 73,8 millioner, og 2015 på 218 millioner. Årets budsjett? Over 400 millioner kroner. - Etter klimatoppmøtet i Paris i 2015 er det blitt en helt ny bevissthet rundt bruken av fornybar energi, og dette er en fordel for oss. Kunder i Frankrike vil for eksempel bare handle fra leverandører som har såkalte grønt sertifikat, og foretrekker derfor vårt produkt, forklarer Tore.

TAR RESIRKEN HJEM

Men nok om produksjon, volum, ovner og ingoter. En ekstragrunn til at det koker i NC-fabrikken i vinter, er altså igangsetting av ny blokklinje og at resirk-behandlingen «hentes hjem». Det første første: - Den gamle blokklinja var basert på kunnskap fra multifabrikken, og har hele ni pro-

● **16 nye ovner installeres**

sesstrinn og krever mye manuell håndtering. Nå investerer vi i en helt ny linje som testes ut i disse dager. - Når det gjelder resirk, altså avskjæret fra ingotene etter støypingen i ovnene, så er den til nå blitt sendt til Søroest-Asia for behandling. Og så har vi hentet den hit igjen – dette er kostbart. Så, nå investerer vi i egen, mekanisk knuselinje for å kunne håndtere

dette selv.

- Vil Glomfjord få et nytt Si Pro, altså en egen bedrift som håndterer resirk? - Ikke foreløpig. Men dersom produksjonen vår blir så stor som vi drømmer om, er ikke det utelukket.

Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

● **Testkjører ny blokklinje**

● **Henter hjem resirk**

FAKTA

Norwegian Crystals AS

Sted: forretningsadresse i Oslo, produksjon i Glomfjord
Stiftelsesdato: 4. juli 2012
Ledelse: **Reidar Langmo** er administrerende direktør og Tore Matre er fabrikkssjef
Ansatte: 79, inkludert 5 lærlinger
Eiere: Energy Future Invest (25 %), Rebelijo (18), Capricorn Libra Team (13), Nc Invest Bv (10) samt i underkant av 20 andre aksjonærer.
Styret: Tore Schiøtz (leder, f. 1957), Hans Furuholmen (f. -71), Ivar Sigurd Eide (f. -60), Joachim Cock (f. -77), Paulus Kloppenborg (f. -61) og Dipender Saluja (f. -64).
Aksjekapital: 12,9 millioner kroner
Omsetning 2015: 218,7 millioner kroner

Tore Matre har vært produksjonssjef i nåværende Yara (1990-95) og fabrikkssjef for ScanWafer/REC Wafer Multi (2006-09 og 2011-12). Nå er han hentet inn som fabrikkssjef for Reidar Langmos Norwegian Crystals, etter at Børge Selstad gikk til lederjobb i Elkem Silicon Materials. Klippet er fra IndustriFolk 30. november i fjor.

KRAFTTAK MOT STUPENDE SØKERTALL

- Vi står i fare for å miste kjemiprosesslinja. Ungdommene søker seg vekk fordi media har skapt et negativt vrangbilde av olje- og offshorenæringa, mener studierektor Fagervik.

- Industrien trenger mer folk enn det som utdannes. Nå når skolen sliter med søker tallene må vi stille opp med det vi kan for å snu utviklingen, sier fabrikkssjef Jordal.

Mediaomtalen av olje- og gass-bølgedalen har tegnet et alvorlig feilbilde, mener skolelederen og industrilederen. Lokale ungdommer vender ryggen til prosessindustrien. De tror ikke lenger bransjen kan tilby trygge jobber.

- Dette er helt feil. Statoil skal drive virksomhet på norsk sokkel i minst 40-50 år til, og er helt avhengig av operatører for å drive sine installasjoner. De tar inn over 150 lærlinger hvert år, der 71 er i kjemiprosessfaget, og 20 av dem skal være fra Nord-Norge. I dag utdannes det om lag 45 elever i faget her i landsdelen, mens det totalt er omtrent 300 læreplasser tilgjengelig, forklarer studierektor Kjetil Fagervik ved Meløy videregående skole i Glomfjord.

- At leverandørindustrien er rammet av situasjonen, betyr ikke at offshore-næringene ikke trenger folk. Og, den landbaserte industrien i Norge trenger mer folk enn det som utdannes, fastslår fabrikkssjef Arve Jordal hos Yara Glomfjord.

Nå danner de felles front. Gjennom en egen prosjektgruppe der også Cargill deltar, skal de i vinter og vår forsøke å justere virkelighetsoppfatningen hos unge i Meløy-regionen.

FALLER SOM STEIN

Det alvorlige bakteppet er at søkingen til kjemiprosesslinja i Glomfjord har falt som en stein siden 2014. Der han før hadde 30 elever og to fulle klasser på hvert av de to trinnene, har Kjetil i år bare 7 elever på førsteåret. Dette betyr et ubehagelig lite avgangskull neste vår.

- Vi må ha minst 8 elever for å kjøre egen klasse, og denne trenden skal ikke fortsette lenge før fylket flytter studietilbudet til

Bodø. Og de som reiser til Bodø kommer sjelden tilbake, det har jeg sett gjennom 10 år som lærer ved Bodø videregående, sier Kjetil.

- Dette er også negativt for det lokale næringslivet og deres rekruttering. Vi var på utdanningsmessene i Brønnøysund og Sandnessjøen forrige uke, og skal til videregående skoler og 10. klassinger i Indre Salten, der de har industri, men ikke dette utdanningstilbudet.

LOKAL UTDANNING BEST

Arve Jordal roser opplæringssamarbeidet med skolen og det lokale opplæringskontoret. Til enhver tid har han om lag 20 lærlinger i gjødselvirksomheten, og ansetter hvert år noen av dem. De fleste har bakgrunn fra klasserommene hos Kjetil, og i samarbeid med Yara er de attraktive på arbeidsmarkedet etter fire år i Glomfjord.

- Selvsagt kan vi rekruttere fagarbeidere utenfra, men vi ser over tid at den beste utdanningen av folk er den kombinasjonen vi her har med to år skole og så to år hos oss som lærling.

- Dette har rullet litt av seg selv i mange år. Når skolen nå sliter med søker tallene, må vi bidra med det vi kan for å snu dette, sier fabrikkssjefen.

Han deltar i prosjektgruppen som nå har laget egen brosjyre for å nå ut med sitt viktige budskap.

- Veldig viktig at Yara bidrar, og også Statoil, som i mange år har kunnet velge og vrake blant de sterkeste elever. Nå er situasjonen annerledes, og Statoil er også bekymret, slår Kjetil fast.

Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

Foreldrene påvirker utdanningsvalget, og foreldrene er skremt av offshore-bølgedalen, mener tre som satser på kjemiprosess.

De tror på prosessindustri, og valgte utdanning deretter. Emilie Werningsen (16), Anne-Gina Mehus (16) og Hans Bertheussen (19) satset på kjemiprosesslinja i Glomfjord til tross for bølgedalen offshore.

- Jeg har en pappa og to onkler som jobber i olja, og en søster og et søskenbarn på land hos Borregaard i Sarpsborg, sier Emilie.

- Så det de forteller meg, gjør at jeg vet at dette er en trygg vei å gå. Selv har jeg mest lyst på en jobb på land, men vi får se hvordan jeg trives der jeg havner som lærling.

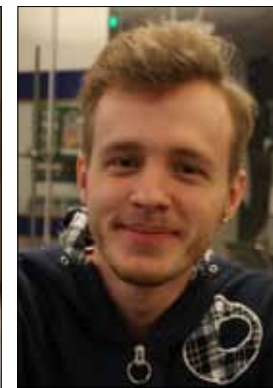
Anne-Gina ville i utgangspunktet til studiespesialisering, men etter hospitering ved skolen i Glomfjord fikk hun sansen for kjemi-delen.

Emilie Werningsen

Anne-Gina Mehus

Hans Bertheussen

- Jeg synes det er veldig artig med prosesser, og å styre anlegg. Så kan jo bli mer utdanning, men i utgangspunktet vil jeg bli prosessoperatør.

De tre ungdommene er enig om at foreldrene har stor innvirkning på utdanningsvalget, og at offshore-bølgedalen nok har skremt mange bort fra kjemiprosess.

- Jeg for min del mangler bare læretiden for å få fagbrev. Men, med det som skjedd har jeg heller siktet meg inn på

laboratorium-fagene, og er lærling hos Labora i Bodø – det største laboratoriet i Nord-Norge, forteller Hans.

- Er dere gode ambassadører for faget, da?

- Vi prøver. Flere 10. klassinger som var her på hospitering, virket interessert – men det blir spennende å se, sier Emilie.

Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

Jim Egil Hansen fra Cargill var én av representantene fra lærling-interesserte bedrifter som deltok under søkerdagen ved Meløy videregående skole. – Positivt. Elever som vil ha læreplass må ta kontakt og vise egen innsats, understreker Thomas Maruhn og Bente Christensen ved Opplæringskontoret, MBS.

NYTT OG POSITIVT: SØKERDAG

Den nylige søkerdagen var en positiv nyvinning ved den videregående skolen. – Men selv om det er mange dyktige elever, er mange litt for passive, litt for lenge, mener opplæringskontoret.

For første gang i Meløy: en dag med innføring i å søke skoleplass, søke læreplass og gjennomføre et bra jobbintervju. Midt i januar samlet nemlig Meløy videregående skole i Glomfjord avgangselevne til søkerdag, i samarbeid med Opplæringskontoret MBS og lokale bedrifter.

- Vi ser masse dyktige og engasjerte elever. Men også mange som venter for lenge – i fjor kom flere til oss i mai og spurte «Når får jeg læreplass?».

- Det de må skjønne er at ingenting kommer til dem, det er slik det er i arbeidslivet. Egen innsats og iver avgjør om man får læreplassen man ønsker, understreker leder Thomas Maruhn ved Opplæringskontoret.

VIL ORDNE LOKALT

Sammen med kollega Bente Christensen deltok han under søkerdagen i kulturhuset i Glomfjord, der et

femtittalls elever, lærere og gjester var tilstede, og med tett program fra 8 til 15.30. Digital søkerportal, LinkedIn, lokale lærebedrifter, lage CV. Nå følger skolen opp med intervjutrening, altså før jobbintervju.

- Vår jobb er å formidle lærlingene til medlemsbedriftene. Og vi ønsker jo å beholde elevene her, formidle dem lokalt og slippe å hente så mange utenfra. Positivt med en slik søkerdag, mener Bente.

Og mener det er vinn-vinn for alle, både elever, skole, opplæringskontor og lokalt næringsliv, å samles en slik dag, og i god tid før senvinterens søknadsfrister.

- VIS DEG FRAM!

- For høyere utdanning er det ganske enkelt – én søknadsfrist og ett felles system der du søker deg dit du vil, forklarer Thomas.

- Men for å få læreplass er det litt mer 'kaos'. Noen bedrifter vil ha søknad elektronisk, andre på papir, og ingen felles søknadsfrist. Så da er det kun én ting som gjelder: vær tidlig ute, vis oss innsats, vis deg fram. Slike elever får først læreplass, understreker han.

Og oppfordrer de unge til å spørre bedriftsledelsen om læreplass allerede under utplassering. Og til å bruke familie, venner og andre kontakter til å finne den perfekte læreplassen.

Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

Arve Jordal (t.v.) og Kjetil Fagervik trenger elever og lærlinger, og mener søkerfallet skyldes et medieskapt vrangbilde.

NY NÆRING

STOLTE BEDRIFTER, STOLTE ARBEIDSFOLK

MELØY ENERGI
Kystveien 4
8150 Ørnes
Telefon: 75 72 01 70
www.meloyenergi.no
firmapost@meloyenergi.no

SIMONSSON & WIDERBERG
LEAN CONSULTING AS

SIMONSSON & WIDERBERG
LEAN CONSULTING AS

8145 Storvik
Telefon: 90 61 18 74
info@swlean.com
www.swlean.com

NORWEGIAN CRYSTALS
Ørnesveien 3
8160 Glomfjord
Telefon: 75 72 32 00
post@crystals.no
www.crystals.no

Våre samarbeids-partnere:

YARA NORGE AS
Yara Glomfjord
Ørnesveien 3
8160 Glomfjord
Telefon: 75 71 91 00
yara.glomfjord@yara.com
www.yara.no

INVIS
INDUSTRIVISUALISERING

INDUSTRIVISUALISERING AS
Ørnesveien 3
8160 Glomfjord
Telefon: 75 75 70 00
post@invis.no
www.invis.no

TERJE HALSAN
Garasjeveien 5
8160 Glomfjord
Telefon: 75 75 25 91
Telefon: 48 27 48 27
post@halsan-as.no

BILFINGER
Ørnesveien 3
8160 GLOMFJORD
Telefon: 03247
www.is-norway.bilfinger.com/
glomfjordmail.is.no@bilfinger.com

MELØY utvikling

MELØY UTVIKLING KF
Besøk: Ørnesveien 3, 8160 Glomfjord
Post: Gammelveien 5, 8150 Ørnes
Tlf: 75719900
http://www.meloy.kommune.no
stine.estensen@mu.meloy.kommune.no

MARINE HARVEST
Marine Harvest Norway AS
8161 Glomfjord
Telefon: 75 75 27 60
www.marineharvest.com

REIPÅ KNUSERI A/S
Dalen
8146 Reipå
Telefon: 414 05 549
Telefon: 417 68 198
www.reipaaknuseri.no
fransve@reipaaknuseri.no

MELØY BEDRIFTSSERVICE
Postboks 17
8161 Glomfjord
Telefon: 75 71 99 00
post@mbs-as.no
www.mbs-as.no

Montér

SOLHAUG BYGGEVARE AS

Halsa
Holandsfjordveien 164
8178 Halsa
Ørnes
Spildra, 8150 Ørnes

Tlf: 75 72 14 40
post@solhaugbyggevarer.no
www.monter.no

EWOS

EWOS
8178 Halsa
Telefon: 55 69 70 00

Meløy Elektro
En del av Elektro gruppen

MELØY ELEKTRO
Kystveien 4
8150 Ørnes
Telefon: 75 72 02 00
firmapost@meloyelektro.no

Bt BYGGtorget
HALSA BYGG AS

HALSA BYGG
Dalheimveien 2
8178 Halsa
Telefon: 75 72 02 50
post@halsabygg.no

ØRNES BLIKK AS
Kystveien 106
8150 Ørnes
Telefon: 75 75 41
40/950 47 129
post@ornes-blikk.no

Trafostasjonen ved Halsamyran er i praksis helt ny, og ruver i terrenget.

LOKAL-LEVERANDØREN OPPGRADERER

Når Nordlandsnett og Statnett ferdigstiller 180-millionerlinja fra Kilvik og ny og ruvende trafostasjon på Hals, gjør også Meløy Energi viktige utbedringer.

- Ja, vi legger blant annet inn nye brytere på 22-voltlinja vår som går ut av stasjonen, opplyser driftssjef Jan Tore Roksoy i Meløy Energi.

GODT NÆRINGSNYTT

Den voldsomme linjeutbyggingen i Søndre er først og fremst gode nyheter til næringslivet. Industrien i særdeleshet, for eksempel Yara og Cargill, som gjennom mange år har tapt betydelige beløp på grunn av strøm-dipper i strømmen, altså korte brudd som gir produksjonstap.

CARGILL STOR

- I trafostasjonen på Hals kommer altså 132-kilovolt linja inn fra Kilvik, som transformeres til 22-kilovolt. Fra den forsyner vi trafoene som gir strøm til industrien og husholdningene i Halsområdet, og ikke minst den som Cargill får strømmen sin fra. Cargill er den desidert største kunden hos Meløy Energi totalt sett, forteller Jan Tore. Byggingen av om lag 16 kilometer kraftlinje ovenfor Holandsfjorden har pågått de to siste årene, men ble konsesjonsbehandlet allerede i 2010. Det hører med til historien at det opprinnelige budsjettet på om lag 130 millioner kroner sprakk til over 170, blant annet fordi Norges vassdrags- og energidirektorat krevde oppgradering av nettopp trafostasjonen på Hals. Faren for ras i traséen har også gjort linjebyggingen mer langvarig og kostbar enn forventet.

Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

Feil i linjenettet andre steder har også påvirket forsyningen til Meløy, men heretter vil både industrien og privathusholdninger merke mindre til perifere feil i linjenettet.

TROND STORJORD

Jan Tore Roksoy

Lederen

ARVE JORDAL,
YARA GLOMFJORD

Sterk bedrift: etter sju gode år begynner de tøffere tidene for Meløys hjørnestein. Yara's rekordinvesteringer har trygget driften og øket produksjonen, men sjefen advarer. Gjødselfproduksjon i Glomfjord om fem år er ingen selvfølge.

Glomfjord, februar 2016: det har vært gode år i gjødselfabrikken, og Yara International har på fem år investert 1 milliard kroner i forbedring av produksjonen og fortsatt sikker drift av den lokale fabrikk. Staben er en tredel av på 1980-tallet, etter flere tøffe omstillinger. I dag er de 190 arbeidsplassene lønnsomme, driften er godt trimmet og i 2015 fikk Yara Glomfjord prisen som Årets bedrift av Meløy Næringsforum. For sin stabilt gode drift og voldsomme forbedringsarbeid – gjødselfabrikken er en viktigere hjørnestein i Meløy enn kanskje noen gang. Likevel, her løfter han den advarende pekefingeren, Arve Jordal. - Det er ingen selvfølge at det er gjødselfabrikksproduksjon i Glomfjord om 5, 10 eller 15

YARA-SJEFEN OM:

- **Prisfall og lavere lønnsomhet**
- **Unødvendige oppgaver**
- **Kommunens skattekrav**

år, dét må ingen tro. Ja, jeg vet at mange tenker at Yara er her for alltid, klarer seg uansett. Men nei, slik er det ikke. Nå kommer det tøffere tider. Det blir endringer i fabrikk-porteføljen vår. Og vi er ikke skjermet, selv om vi er i Nord-Norge eller Norge. Klarer vi ikke å gjøre jobben de neste årene, kan det i verste fall bli slutt på driften.

PRISENE FALLER

Vi innleder dette året med den første av en serie leder-samtaler. Blant Meløys mange solide bedrifter begynner vi med den aller største, den som alene handler lokalt for over 150 millioner kroner i året. 'Han Hydro', eller fra 2004 Yara, den nasjonale giganten som er det fjerde største selskapet på Oslo Børs – internasjonal gjødselfabrikksproduksjon som leverer til de fleste kontinenter og har det ene av sine to norske produksjonsanlegg lagt til Glomfjord. Fra 1947 bygde Norsk Hydro både bedriften og bygda, og gjødselfabrikken tar fortsatt vare på langt

mer og flere enn de 190 ansatte og deres familier. - Sier du at det ser mørkt ut for årene som kommer, Arve Jordal? - Dét sier jeg ikke. Men etter mange gode år har flere aktører bygget ut kapasiteten, slik at det er blitt overproduksjon – prisene på enkelte viktige gjødselfabrikksprodukter er halvert siden 2014. Lønnsomheten er dårligere, og nå ruller Yara International ut et omfattende forbedringsprogram der alle fabrikker må prestere bedre enn i dag. Det er jobben vi gjør fra nå som avgjør om Glomfjord skal overleve.

KAN BLI SMARTERE

- Men dere har jo ikke gjort annet enn å forbedre i mange år – mye lavere kostnader og langt høyere produksjon, er ikke dét godt nok? - Forbedringsarbeid tar aldri slutt, og det er alltid mulig å jobbe mer effektivt slik at lønnsomheten blir bedre. Det er riktig at vi har tatt store løft i produksjonsprosessen,

og der er ofte den store, økonomiske gevinsten. Men, i det daglige kan vi samarbeide enda bedre mellom avdelingene og bruke tiden smartere – vi er nok fortsatt litt 'satt' i tenkemåten vår. Og: kanskje skal vi bli flinkere til å spørre oss hva vi ikke skal bruke tid på, istedenfor å stadig bygge på med nye systemer og oppgaver. - Dere har økt produksjonen av syre med om lag 15 prosent på fem år, og gjødselfabrikksproduksjonen fra 700.000 til 900.000 tonn. Hva forventer konsernet nå? - Jeg kan ikke gi nøyaktige tall nå, men det forventes betydelige kostnadsutt. Nå ruller forbedringsprogrammet ut i Nederland og Finland, og så er det vår tur på denne tiden neste år.

VIL HENTE HJEM

- Blir det nedbemanning? - Dette er ikke et kostnadsutt-program. Poenget er å bedre resultatet, altså arbeide mer effektivt. Nedbemanning er ikke første bud, men kan vi drive mer effektivt med

lavere bemanning, må dette vurderes. Først skal vi se på tjenestene vi kjøper inn, og egen overkapasitet. - Overkapasitet? - Ja, oppgaver vi ikke kan løse selv, skal fortsatt kjøpes utenfra. Men hvis vi selv har ledig kapasitet, må vi se på hvilke tjenester vi kan 'ta hjem' og utføre selv. Vi kjøper varer og tjenester for ganske store beløp hvert år. - Og Glomfjord skal klare å bli mer effektiv? - Absolutt. Da ammoniakkfabrikken ble nedlagt, satte man seg tøffe mål som mange ikke trodde var mulig å nå. Men dét gjorde vi, og fortsatt har vi potensiale i organisasjonen. Dette er viktige prosesser for å sikre de arbeidsplassene vi har. Og dette er bakgrunnen for de samtalene vi nå har med Meløy kommune.

- SE HELE BILDET

- Du tenker på eiendomsskatten, som dere

mener er for høy?

- Ja, blant annet. Men også andre kostnader – nå vurderer Meløy kommune å innføre anløpsavgift, altså avgift for fartøyers bruk av kommunens sjøareal. Dette er vi kritisk til. Vi skal selvsagt betale for oss, men det er farlig å tro at 'Det er Yara, så det går bra, uansett'. Hvis regningene bare blir større og større, må kostnadene enda mer ned på andre områder. - Og eiendomsskatten? - I dag betaler vi 8 millioner kroner i eiendomsskatt hvert år – like mye som alle bedriftene i Mo Industripark tilsammen.

Jeg forstår at den kommunale økonomien må bli bedre, men jeg mener politikerne må ta inn over seg et litt større bilde. - Truer dette kommende Yara-investeringer? - Det gjør det i hvert fall ikke lettere å få gjennomslag – på 10 år snakker vi om 80 millioner kroner i eiendomsskatt. Og dette er en ekstrabelasting vi ikke trenger de neste årene. Man kan jo tenke seg et Glomfjord uten Yara – det ville bli nærmest kroken på døra.

Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

Da ammoniakkfabrikken ble nedlagt, satte man seg tøffe mål som mange ikke trodde var mulig å nå. Men dét gjorde vi, og fortsatt har vi potensiale i organisasjonen.

ARVE JORDAL

Det blir endringer i fabrikk-porteføljen vår. Og vi er ikke skjermet, selv om vi er i Nord-Norge eller Norge.

- Prisene på enkelte, viktige gjødselfabrikksprodukter er halvert siden 2014. Nå ruller det ut et forbedringsprogram der alle fabrikker må prestere bedre. Det er denne jobben som avgjør om Glomfjord skal overleve, understreker fabrikk-sjef Arve Jordal i denne lederpraten.

FAKTA

Yara Glomfjord

Etter to intense byggeår åpnet Norsk Hydro sin ammoniakkfabrikk og syreproduksjon i Glomfjord i 1949, og produserte mineralgjødselfabrikksproduksjon fra 1955. På det meste var over 620 personer sysselsatt i administrasjon, verksteder/vedlikehold og i produksjon oppe i Haugvika og nede ved fjorden. Norsk Hydro bygde både gjødselfabrikken og lokalsamfunnet Glomfjord, og la grunnlag for at Meløy på 1960-tallet hadde sitt høyeste folketall noensinne, med om lag 7.300 innbyggere. Rundt årtusenskiftet ble verksted/vedlikehold skilt ut i et eget selskap som i dag er en del av tyske Bilfinger, og i 2004 ble så landbruksdivisjonen skilt fra Norsk Hydro og etablert som Yara – i dag det fjerde største selskapet på Oslo Børs. Yara Glomfjord er Meløys største, private arbeidsplass med om lag 190 ansatte, og øker i perioden 2015-18 sin årsproduksjon av NPK-gjødselfabrikksproduksjon og kalksalpeter fra om lag 700.000 tonn til om lag 900.000 tonn.

FAKTA

Arve Jordal

40-årige Arve Jordal fra industristedet Odda i Hordaland har vært fabrikkssjef for Yara Glomfjord siden august 2012. Han har imidlertid jobbet for bedriften helt siden 2002, da han som nyutdannet sivilingeniør i kjemisk prosesseteknologi kom til stillingen som prosessingeniør i fullgjødselfabrikken i Glomfjord. Senere jobbet Arve et år i Russland for Yara, og to år i Porsgrunn, før han i 2008 vendte tilbake til Meløy, da til stillingen som produksjonssjef under den nyutnevnte fabrikkssjefen Pål Hestad. Fire år senere overtok Arve Jordal samme stilling etter Jyri Rantanen, og i Jordals ledertid har Yara-konsernet investert 1 milliard kroner i driftssikkerhet og forbedring av produksjonen.

STIKKORD: SAMHOLD OG TRIVSEL

- Vi er såpass mange timer på jobb i løpet av et år, at når vi er her, da skal vi trives! storsmiler den nye Bilfinger-sjefen.

Så skal vi ikke avkreve han en rekordtidlig 'programerklæring'. Men, hans ord ved tiltrædelsen som Bilfinger-sjef, de er vanskelige å ikke støtte:

- Det er et tøft marked der ute, der andre står klar til å overta hvis vi ikke leverer. Da er det viktig å stå sammen for å lykkes, og dette er drivkraften min: samhold, og å tenke positivt, fastslår Fred Inge Kristensen.
- Vi er såpass mange timer på jobb i løpet av et år, at når vi er her, da skal vi trives!

LENGTET HJEM

Vi stiller til vårt første intervju med nysjefen ved Meløys nest største private arbeidsplass. Verksted- og vedlikeholdsbedriften Bilfinger har 75 ansatte i Glomfjord Industripark, og Fred Inge overtar fra i dag, 1. februar, som daglig leder etter Tor Arne Fagerli. Førsteintrykket er til dels utmerket – fast håndtrykk, fast i blikket, bredt smil.

- Jeg har lengtet sååå lenge etter å kunne flytte hjem til Meløy! Nå er ungene voksne, og det var nesten ikke til å tro: min svenske samboer forelsket seg totalt i Vassdalsvik – hun krevde rett og slett at vi skulle flytte nordover!
- Men jeg fikk nok av alle flyreisene sør-øst, så da denne jobben «ramlet ned», så søkte jeg. For nå har jeg landet - nå er jeg kommet hjem, for godt.

...TIL VASSDALSVIK

- Hva visste du om Bilfinger fra før?
- Jeg har vært borti dem i forbindelse med andre jobber, og vet at de er veldig proffe i det de gjør, men ellers ingenting! Jeg hadde aldri trodd at det skulle dukke opp en slik mulighet for meg, men dette er jeg veldig fornøyd med.
- Du har reist mye og til mange land så langt i din yrkeskarriere. Klarer du å slå deg til ro?
- Å, ja, ingen fare. Jeg har i alle år savnet havet og fjellene – jeg elsker fiske og friluftsliv – og har jo i mange år brukt mye tid i Vassdalsvik.

Fred Inge kjøpte for 5-6 år siden sine slektninger ut av brygga i Vassdalsvik, og har brukt betydelig med tid og penger for å sette den i stand. Her driver han og hans Helen i dag reiselivsbedriften Vassdalsvik

Sea Lodge.

FREDS FØRSTE BUD

- Her hos Bilfinger er første bud å gjøre en så god jobb for hovedkunde Yara at vi får fornyet langtidskontrakten med dem, understreker Fred Inge.

Han kommer til en bedrift som fortsatt er inne i sin nokså langvarige flytteprosess over i nye og moderne lokaler i industriparken.

- Ellers så er det én ting som gjelder der ute, og det er å være proffe og ha et godt renommé. Det vi lover, det skal vi holde!

Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

Jeg har lengtet sååå lenge etter å kunne flytte hjem til Meløy! Nå er jeg kommet hjem, for godt.

FRED INGE KRISTENSEN

FAKTA

Fred Inge Kristensen (48)

Født på Vall og bodde to år i Vassdalsvik før oppveksten på Hunstad i Bodø. Utdannet elektroingenør ved Høgskolen i Vestfold - første jobb hos bleie- og bindprodusenten SCA Mölnlycke i Tønsberg fra 1995. Bosatte seg i Sandefjord i -97 og ble elektroingenør hos Kværner Olje og gass, før et fire år langt opphold i Saudi-Arabia fra 2001, med bygging av rørgate og lagringsanlegg for ABV Rock Group. Hjemme i Norge fulgte elektroingenør-jobber for først Benima, så Rambøll Olje og Gass og deretter Grenland Group. Fra 2009 nye fem år utenlands, nå for Hydro og prosjektleder ved en aluminiumfabrikk i Qatar. Tilbake i Sandefjord i 2014, og jobb som elektroingenør hos malingsprodusenten Jotun, som bygde fabrikker i utlandet. I januar 2016 flyttet han til Vassdalsvik sammen med sin Helen Lindquist, og er fra 1. februar i år daglig leder hos Bilfinger i Glomfjord. Fred Inge har døtrene Ida (f. 1993), Line (-95) og Emma (-98) fra tidligere ekteskap.

Her er han, den nye Bilfinger-sjefen, fotografert i samme positur som sin forgjenger Tor Arne Fagerli (innfelt) noen år tidligere.

Prøv Lean i 3 dager!

Simonsson & Widerberg Lean Consulting tilbyr bedrifter i Meløy-regionen en 3-dagers introduksjon til de effektive Lean-metodene for forbedring!

I 3 arbeidsdager, som kan deles i halve, jobber vi sammen i din bedrift og på et område der dere trenger forbedring. Bedriften får teste ut enkle Lean-metoder, og vi coacher dere i å lede forbedringsarbeidet.

De fleste bedriftsledere opplyser at de ser stort behov for forbedringsarbeid som kan gi bedre driftsmargin, men er usikre på hvordan de skal gå fram. Simonsson & Widerberg Lean Consulting har lang erfaring med å lede forbedringsprosesser i ulike bransjer.

Ta kontakt for en hyggelig samtale!

Ronny Widerberg
Tlf. 95743397
ronny@swlean.com

Ulla Simonsson
Tlf. 90611874
ulla@swlean.com

SIMONSSON & WIDERBERG

LEAN CONSULTING AS

Simonsson & Widerberg Lean Consulting AS ble etablert i 2012 i Storvik i Gildeskål. Vi hjelper våre kunder med prosessforbedringer med fokus på verdistrømmen og respekt for mennesket, slik at gode produkter og tjenester blir konkurransedyktige på internasjonalt nivå. Vi benytter Lean ledelse og Lean metode.

Mer om oss: www.swlean.no

SPRENGER FOR KOMMUNE SOM SATSER

Når Gildeskål kommune fortsetter sin harde satsing på vei og vann, er det i fortsatt nært samarbeid med Reipå Knuseri. Som straks har sprengt seg fra Inndyr til Jelstad.

Nå på senvinteren er det til Jelstad ved Inndyr at de gode nyhetene kommer. Altså kommunalt vann gjennom splitter ny vannledning. Og fiberkabel i samme grøft. Den kommunale investeringen betyr stabil forsyning av kvalitetsvann til gårdsdriften til far og sønn Johnny og Thomas Fallmyr, og til virksomheten til Bjørn og Anna Jelstad på andre siden av veien. Og det er altså Reipå Knuseri som sprenger seg vei de 1,8 kilometerne fra Oldervika til minibygd Jelstad.

- Men gjennom dette prosjektet får vi også utført flere samfunnsnyttige oppgaver som ellers ikke ville blitt løst, fastslår en fornøyd rådgiver Sturla Andersen hos Gildeskål kommune.
- Reipå Knuseri er flinke, og i samarbeid med dem får vi veldig mye ut av de pengene som er bevilget, forklarer han.

MASSE SOM HJELPER MANGE
Gildeskål kommune har de siste tre årene

Rådgiver Sturla Andersen hos Gildeskål kommune er svært fornøyd med alt kommunen får ut av satsingen på vannforbindelse til Jelstad, og rose sin samarbeidspartner Reipå Knuseri for å være flink og løsningsorientert.

Tett inntil fylkesveien ved Jelstad i Gildeskål har Reipå Knuseri sørget for anleggsvirksomhet helt siden begynnelsen av november. I gravemaskinen ser vi Frank Svendsgård (t.v.) og Jan Ivar Slettbakk og i anleggsbrakka Werner Haugen (f.v.), Rune Haugen og samme Slettbakk.

satset voldsomt på renovering av veier og ledningsnett for vann. Prosjektene er mange og omfattende, og i gjennomføringen har kommunen for en stor del støttet seg på entreprenør Reipå Knuseri i nabokommunen.

- Jelstad-satsingen får vi veldig mye ekstra ut av. Sprengningsmassene kjøres til Øya på Inndyr, slik at området nedenfor den videregående skolen kan utvikles videre. Dessuten masser til bygging av gang- og sykkelvei fra Solvika inn til Inndyr, og til utfylling ved kommunens lagerbygg, opplyser Sturla.
- Men ikke nok med dét – den nye grøfte-traséen gjør at vi også får lagt avløpsledning for det nye boligfeltet som kommunen tilrettelegger ved innkosten til Inndyr. Totalt er investeringen på 4,5 millioner kroner, der kommunens andel er 3,9 millioner kroner. Mens Nordlandsnett også har

interesser i dette, og betaler resten.

HARD SATSING PÅ VANN
Gildeskål bruker på kort tid om lag 40 millioner kroner på utbedring av kommunale

veier, og 45-50 millioner på forbedringer av vannledningsnett på fastlandet og øyene. Vi husker vannforbindelsen Inndyr-Sund i 2014, med påfølgende sjøkabel til Horsdal og påkobling til Stjernåga-reservoaret, og

Reipå Knuseri har vist seg å være veldig løsningsorientert, og i løpet av disse årene gir vi folk flest en helt annen hverdag når det gjelder vann og vannforbindelse!

STURLA ANDERSEN

dessuten ny forbindelse Lekanger-Våg og tilrettelegging for industriområdet – dette var i fjor. Uttakskapasiteten fra Lauvatnet over Inndyr er også øket, blant annet av hensyn til den økte aktiviteten som den nye kassefabrikken på Sørnøy medfører.

- Nå kjører vi også forprosjekt på nytt vannverk på Tøa, og der ser vi faktisk på muligheten til å få Storvikvatnet som ny vannkilde. Og så må målet på sikt være å knytte dette sammen med den nye forbindelsen som nå legges til Jelstad, mener Sturla.
- Reipå Knuseri har vist seg å være veldig løsningsorientert, og i løpet av disse årene gir vi folk flest en helt annen hverdag når det gjelder vann og vannforbindelse!

Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

- På de beste dagene har vi sprengt 60 meter på en dag. En helt grei jobb, sier Knuseri-karene over en kaffe i brakka.

Sprengerne Rune og Werner Haugen, Jan Ivar Slettbakk i gravemaskinen, Tore Gustavsen i lastebilen og Rainer Sandberg – maskinførerlærling. Dette er Knuseri-laget som sørger for at Jel-

stad i Gildeskål dette året får kommunal og stabil vannforbindelse. I leggingen og sveisingen av nytt vannrør trekkes også Tormod Martinussen og Jonas Skaret inn.

- Nå er det kanskje en firedel av traséen igjen. Vi fyrer av 2-3 salver hver dag, men nå som vi nærmer oss noen bolighus og det blir brattere, blir nok salvene litt mindre og vi bruker litt mer tid, mener sprengningsbas Rune Haugen.
- Vi er innom midt i januar, og knipser bilder mens Werner lempet på plass sprengningsmattene før en ny salve. Si-

den starten av november har de fem karene kjørt fra Reipå i 7-tiden hver morgen for å jobbe seg videre på den 1, 8 kilometer lange grøfta fra Oldervika opp til Jelstad.

- Det må sprenges hele veien, stort sett, men dette er en enkel og grei jobb – ingen problemer underveis, sier Rune.
- Om lag 8.000 kubikkmeter masse tas ut i prosjektet, og anbudet inkluderer transport av steinmassene til tre ulike steder på Inndyr.

Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

Profilen: Søren Magnus Brattland

Alder: 25

Bosted: Halså, opprinnelig fra Støtt

Stilling: industrimekaniker

Bedrift: Cargill

Familie: far Jørgen, mor Gunn, søster Veronika (38)

- Hvorfor ble du industrimekaniker, Søren?

- Det er nå fordi det en jobb jeg er ganske god på, som jeg synes jeg får til. Det var liksom det å skru som var interessen min da jeg vokste opp - jeg har hatt moped og crossere siden sjuendeklasse. Og Cargill er en bra bedrift - for eksempel betaler de for alt jeg trenger eller har lyst på av kurs. Termografering, kjelpasser, lagermontering, maskinførerkurs - det er nok blitt både 10 og 15 kurs siden jeg kom hit som lærling i 2009.

- Så dette er drømmejobben for deg, da?

- Tja, jo, også kjenner jeg jo at det er behov for meg - jeg blir ofte oppringt når jeg ikke er på jobb, med spørsmål om ting og tang fra mine arbeidsområder. Jeg har ansvaret for trucker og hjullastere, og nå har jeg også ansvar for den ene produksjonsløypa, etter at Kjell-Linas gikk av i fjor. Det verste med jobben er når jeg ikke finner ut av en feil, og må ringe noen som ikke er på jobb, og kanskje er det på natta. Det er ubehagelig! Det beste med jobben er når jeg kommer på jobb og vet at jeg kan bruke dagen på et planlagt prosjekt, for eksempel rørlegging, eller en motor som skal fikses.

- Ja, hvordan er egentlig en typisk arbeidsdag?

- Den er ganske travel, egentlig. Først samles vi til en kopp kaffe, og så ringer de gjerne fra produksjonen slik at jeg må springe ned dit og hjelpe - kanskje er det et hvari som haster å fikse. Hvis ikke, går jeg inn i vedlikeholdssystemet vårt og ser hva som ligger av planlagte oppgaver. Akkurat nå har jeg gått over en truck som skal leveres tilbake til utleieselskapet, og så har jeg klargjort en ny truck som vi har fått inn. Vi har skanningsystem og PC i truckene, og dette er det jeg som rigger opp og gjør klart til bruk.

- Mye grubling i denne jobben?

- Ja, når jeg skal søke etter feil kan det bli mye grubling, for det gir seg ikke alltid selv å se hvor feilen er. Erfaring kommer godt med, men jeg må også støtte meg på dem som har vært her lengre enn meg. Bedriften er også blitt veldig sikkerhetsbevisst, og det er mange ark som skal fylles ut og mye som skal dokumenteres på alt vi gjør. Og der borte ser du tre koffert med diverse låseutstyr - vi må stenge av kraner og ventiler slik at vi ikke risikerer at noen åpner dem mens vi gjør vedlikehold. Ingen jobb haster så mye at skal ta risiko som gjør at man kanskje ikke kommer seg trygt hjem om dagen.

- Si litt om bakgrunnen din?

- Jeg kommer fra Støtt, og tok to år med mekaniske fag i Glomfjord før jeg ble lærling her etter et kort opphold på Aker Stord som platearbeider. Jeg kom hit høsten 2009, og så fikk jeg fast jobb to år senere, som industrimekaniker. Selv om faren min er fisker, er det lenge siden jeg tenkte at jeg skulle bli sjarkfisker. Jeg kunne vel egentlig godt tenke meg å prøve å jobbe på en større fiskebåt, men da måtte jeg nok gå mer skole og få mer papirer på plass.

- Når Søren ikke er på jobb, hva gjør han da?

- Jeg har en hund, en Jack Russell-terrier, som skal brukes under jakt. Men, selv om jeg har tatt alt av kurs, har jeg ikke hatt tid til en eneste jakttur ennå. Jeg kjøpte meg nemlig hus på Halså for noen år siden, og oppussingen spiser det meste jeg har av ledig tid - nå har jeg fire rom ferdig. Men så trener jeg en del, for jeg er røykdykker i Salten Brann på Halså, og da må jeg holde meg i form. Jeg synes den jobben er spennende, så jeg dro fire helger til Fauske og ei hel uke til Tjeldsund i fjor, for å få alt av opplæring som kreves.

Edmund Ulsnæs

Det beste med jobben er når jeg kommer på jobb og vet at jeg kan bruke dagen på et planlagt prosjekt, for eksempel rørlegging, eller en motor som skal fikses.

SØREN MAGNUS BRATTLAND

~~industriFOLK~~

NY NÆRING
STOLTE BEDRIFTER, STOLTE ARBEIDSFOLK

‘INDUSTRIFOLK’ ER HISTORIE, ‘NY NÆRING’ ER FRAMTIDEN!

Etter 13 år under samme navn velger Mediehuset Framtia å døpe om vårt populære profileringsblad for næringslivet. Bladet er blitt månedssavis, og har nå 16 samarbeidsbedrifter i mange bransjer og i hele Meløy-regionen.

‘Industri’ blir aldri feil, men nå ønsker vi et navn som enda bedre favner bredden i avis-innholdet. ‘Ny Næring’, med underteksten ‘Stolte bedrifter, stolte arbeidsfolk’ er raust og inkluderende i 2017 og i årene som kommer.

**Utgaver av Ny Næring
2017 – alltid onsdag:**

- 1. mars
- 29. mars
- 26. april
- 31. mai
- 28. juni
- 27. september
- 25. oktober
- 29. november
- 20. desember

Ønsker du og din bedrift en samtale om profilering i Ny Næring? Ta kontakt:

Edmund Ulsnæs
Bilagsredaktør
edmund@framtia.no
Tlf. 99 29 99 08

HANS OG HANS HJELPERE

Når Hans Strømdal (70 år om noen dager) bygger sin splitter nye driftsbygning til over 5 millioner kroner, er det i tett samarbeid med Solhaugs dyktigere tøm-rere. Og sauer til den gjenoppbygde driften i Rødøy? Dét fikser også entreprenøren!

- Uuuuuutrolig artig å få være med på! utbryter Ken-Henry Solhaug.
- Jeg har hørt om folkene i Strømdalen fra jeg var liten gutt, og som voksen har jeg selv satset på sau – ja, jeg er kanskje vel så interessert i sau som i bygging. Så at vi kan få være med på å bygge opp dette, sammen

Jeg er kanskje vel så interessert i sau som i bygging. Så at vi kan få være med på å bygge opp dette, sammen med han Hans, ja, dét er ekstra spennende!

KEN-HENRY SOLHAUG

med han Hans, ja, dét er ekstra spennende! smiler Ken-Henry, som leder Solhaugs entreprenørvirksomhet og har prosjektert nyfjøsene sammen med bonden som mistet det meste for få år siden.
- Vi har hatt et kjempeflott samarbeid. Jeg og Ken kan rive kjeft til hverandre og være uenig, men så går dét veldig bra. Og hånd-verkerne hans er helt fantastiske! smiler Hans selv.

LEVERER BYGG....OG SAU
Hans Strømdal, altså. 70 år nå i februar, men blikket og praten og latteren tilhører en ungdom. For ikke ser han mørkt på å bygge splitter ny driftsbygning, knapt fire år etter at livsverket brant ned til grunnen. For 2 ½ år siden kom han til byggmester Ken-Henry – kunne han gjøre jobben? Og denne våren, etter først å ha satt opp et stort redskapsbygg, ferdigstiller de to det splitter nye sauefjøset i Strømdalen – det måler om lag 15 x 40 meter, innpå 600 kvadratmeter. Og de to er ikke bare kunde og byggleverandør, viser det seg.
- Han Hans fikk 8 dyr fra meg allerede under lamminga i fjor vår, og planen var at han skulle få masse mer. Så mista vi jo dessverre en firedel av lammene til jerven, men han fikk i det minste 38 dyr til tidlig i desember, og da var det et kappløp å få dem parret før jul, her i fjøset, forklarer Ken. Som også er sauebonde, og ikke bare

bygger han nytt sauefjøs til 5,5 millioner kroner for bonden i nabokommunen. Han forsyner også med levende innhold, altså sauer.

SPESELL BETONGJOBB
Solhaug har satt sin aller mest erfarne mann på jobben. Helt siden oppstarten på sensommeren i fjor har nemlig Magne Johansen dagpendlet fra Engavågen til

Flytter du på folkene dine, da sier jeg opp avtalen, Ken! Fantastiske arbeidsfolk!

HANS STRØMDAL

Straks 70-årige Hans Strømdal (t.v.) deltar for fullt i byggingen av sin nye driftsbygning for sau i Strømdal. Det betyr nært samarbeid med Solhaugs erfarne snekker Magne Johansen, som har dagpendlet fra Engavågen til Rødøy siden sensommeren.

Et sterkt lag:med sauebøndene bakerst, Ken-Henry Solhaug leverer både nytt bygg og nye sauer når han Hans i Strømdalen gjenoppbygger bruket sitt. – Du har fantastiske arbeidsfolk, du våger ikke å flytte dem til andre oppdrag, Ken! smiler Hans. Foran fra venstre ser vi Magne Johansen og Pawel Sliwa.

Strømdalen og den viktige byggejobben. Når vi er på besøk innredes badet og kjøkkenet i fjøset, og når regnet roer seg skal bygget kles med stålplater.
- Det mest spesielle var vel betongjobben – vi hadde ikke systemforskallinger, så vi lagde dem selv. 95 meter vegg med 2 ½ meters høyde – det gikk vel med noe sånt som 120 kubikk med betong, en ganske stor støypejobb som pågikk i fem uker, forteller Magne.
Med seg har han altnuligmann Pawel Sliwa, som etter fire år på Rødøya har vært fast på Solhaug-laget de siste tre årene.
- Litt spesielt å bygge med 50 levende sauer rundt beina, og fjøslukta sitter i nesa hele døgnet, men dét går fint, smiler tobarnsfaren som opprinnelig er fra Polen og det siste året også har jobbet mye på det nye smoltanlegget i Reppen.

ALT GIKK TAPT
15. april 2013, klokka 00.30: Hans Strøm-

dal hadde akkurat sovnet. Etter flere dager med striregn hadde han avsluttet dagen med å sjekke faren for flom inn i kjelleren. Så en kopp kaffe for han hadde kikket inn i fjøset med de 160 dyra – stille og fredelig. Men nå våkner han brått og setter seg opp i senga. Noe er galt. Han hører knitring og løper ut.
- Fjøset var allerede overtent, og jeg forsøkte å berge unna de to traktorene, en snøscooter og ei hestevogn. Etter en god halvtime kom brannmannskapene, og heldigvis hjalp vindretningen dem, slik at de andre husene kunne reddes. Forteller Hans, mens han ser i gulvet. «Sjanseløse mot dødsflammene» var det dystre hovedoppslaget i Avisa Nordland tirsdag 16. april. 60-70 storfe og 100 vinterfødte sauer mistet livet, og medregnet de to relativt nye driftsbygningene gikk trolig verdier opp mot 10 millioner kroner tapt, denne grusomme natta i Strømdal i Rødøy.

SKRYTER AV ARBEIDSFOLKENE
-Men nå er det fantastisk å få være med på dette! Hans er en godt voksen mann som utmerket godt kunne lent seg tilbake, men så har han viljen og entusiasmen til å gjøre dette – det er rett og slett litt utrolig, mener Ken-Henry Solhaug.
- Jeg legger heller ikke skjul på at dette har vært en flott jobb å ha for oss, i den situasjonen bedriften vår stod i, med ryggen mot vegg. Og Hans har fått folkene våre til å trives på denne jobben – de ville sett mørkt på å bli flyttet til et annet oppdrag!
- Det er ikke for ingenting at jeg tre ganger har tatt dem med på kafé og spandert lunsj, gliser Hans.
- Flytter du på folkene dine, da sier jeg opp avtalen, Ken! Fantastiske arbeidsfolk, skryter den spreke nybyggeren i Strømdal.

Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

Han bygger for etterslekta, Hans Strømdal. Når den nye driftsbygningen står ferdig, skal barnebarnet Yvonne drive sauebruket videre sammen med ham.

I vår står splitter ny driftsbygning til 5,5 millioner kroner ferdig i Strømdalen i Rødøy. – Jeg kommer aldri over det som skjedde, men det blir litt lettere når det nye bygget kommer opp, sier Jorunn Strømdal. Avisutklippet viser Avis Nordlands forside 16. april 2013.

LETTERE Å BÆRE

Den grusomme storbrannen i 2013 sitter fortsatt hardt i Jorunn og Hans i Strømdalen. Men når den nye og flotte driftsbygningen blir ferdigere dag for dag, blir de vonde minnene litt lettere å bære.

Tårene kommer når hun snakker om den fryktelige april-natta for snart fire år siden. Jorunn Strømdal (71) var selv hos datteren på Andenes da den forferdelige telefonbes-

kjeden kom hjemmefra, og lenge bebreidet hun seg selv for at hun ikke var hjemme.

TÅRENE KOMMER, FORTSATT

- Alle har sagt til meg at det jeg bare skal være glad jeg ikke var der, og det er nok sant. Men det var dyrene..... Jorunn klarer ikke å holde tårene tilbake når hun snakker om de over 150 dyrene som mistet livet i storbrannen i 2013. Lenge klarte hun ikke å legge bort tanken på lidelsen de måtte ha gjennomgått. Både Hans, brannmannskapene og andre involverte kunne berolige henne. - Da vi kom inn i fjøset etter brannen, lå

dyrene på båsene sine akkurat som jeg forlot dem kvelden før. Storfé tåler enda mindre royk enn oss, og her ble de slått ut lenge for brannen tok los. De pintes ikke, fastslår Hans. Undersøkelsene etter brannen konkluderte med elektrisk feil, til tross for alt arbeid var utført av fagfolk, og installasjonene kontrollert kort tid før brannen. - Det hjalp litt å vite at dyrene ikke pintes. Jeg kommer aldri over det som skjedde, og det er fortsatt tungt å snakke om. Men da de branttomta ble ryddet, og dette nye bygget begynte å komme opp, så lettet det litt, smiler Jorunn.

ALLER HELST KYR...

De møttes på Sortland, ungdommene – Andøy-jenta jobbet i butikk, Rødøy-gutten gikk skole for å bli landsbruksmekaniker. Men odelsgutt var han ikke, Hans Strømdal, så paret flyttet til Kongsvinger, han til jobb i et firma som produserte stål – eksempel bru-gelendere og store industriporter. Men 12 hektiske år senere flyttet familien på fire hjem til Strømdal for å overta Hans' farsgård – storebroren hadde nok med båtslipen i Jektvika. Tunnel og veiforbindelse nordover kom i 1992, og Hans og Jorunn drev godt og relativt stort med sine 120 dekar dyrket mark og hele 24.000 dekar utmark. - Hvis jeg hadde vært 50 år i dag, og skulle bygg dette opp på nytt, så ville jeg satset på melkeproduksjon og bare det. For det er synd å ikke bruke de vanvittige beiteområdene. Men...det ville blitt mange millioner kroner dyrere, og for etterkommerne å starte

Dette er for de som kommer etter oss. Men sjølsagt skal jeg hjelpe til, jeg kan ikke bare sette meg ned! Blant annet er jeg spent på lamminga i vår.

HANS STRØMDAL

med en slik gjeld – nei. - Og det dreier seg om å ta vare på heimjorda. Når jeg tenker på hvordan jeg drev på før i tiden.....jeg kjørte 5-6.000 kilometer med traktor hvert år, for å samle før. Gal-skap. Omsetningen økte, men farsken ikke inntjeninga like mye!

FOR ETTERSLEKTA

- Så, 70 år og vel så det – dere bygger like-vel opp på nytt? - Dette er for de som kommer etter oss. Men sjølsagt skal jeg hjelpe til, jeg kan ikke bare sette meg ned! Blant annet er jeg spent på lamminga i vår, for det er det som styrer hva vi kan forvente til høsten, sier Hans. - Barnebarnet våres, ho Yvonne i Jektvika, har sagt helt siden hun var liten at hun ville overta, og nå gjør hun det! Og så har ho ei lita ei sammen med seg - oldebarnet vårt, smiler Jorunn. - Vet du hva? Her gikk det så store verdier tapt, og jeg har betalt inn såpass mye forsikringspremie i løpet av årene, at jeg unte ikke forsikringssselskapet å slippe unna med å betale 10 prosent av taksten. Det ville vi nemlig sittet igjen med, hvis vi ikke hadde bygget det opp igjen! sier Hans Strømdal.

Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

Først Glomfjord Industripark – nå Mo Industripark. Nærmest midt i Nordlands tredje største er nemlig industriparken base for over 100 bedrifter og mer enn 2.000 ansatte, og det er her at Meløy-bedriften INVIS i dag åpner avdelingskontor. Foto:

SATSER PÅ MO

Etter tøffe år med off-shore-tørke satser INVIS sprekt i nytt marked. Åpner kontor i Helgelandss hovedstad.

Pål Olsen

- Så blir 2017 et test-år, der vi har fått innvilget lavere husleier og kortere oppsigelsestid. Hvis det viser seg at vi får en bra oppdragsmengde på Helge-land, kan dette bety at vi ansetter flere i bedriften, sier han.

MÅ NÆRMERE

Det åpnes 1. mars. INVIS-kontor midt i det ledende industrimiljøet i Nord-Norge, midt i Mo. Herfra skal Meløy-bedriftens operative ingeniører jobbere tettere og lettere for kommende oppdragsgivere i Mosjøen og Mo i Rana. Mo Industripark har over 2.000 ansatte i over 100 bedrifter. - Vi har orientert oss denne veien en god stund, og er allerede med i Olje- og Gassnettverk Helgeland. Så har vi fått signaler fra samarbeidspartnere der nede at de gjerne vil bruke oss, men at vi i dag er for langt unna. Dette gjør vi noe med nå, og så blir det spennende å se om det gir resultater.

MANGE SPENNENDE

INVIS har allerede et godt nettverk i

Vi ønsker både å bli flere og få flere ben å stå på, og være mindre sårbare. Etableringen på Mo er en del av denne tenkingen.

PÅL OLSEN

den tidligere jernverksbyen, med tidligere oppdrag for både Momek Fabrication, Miras og Imtas. Pål supplerer med navn som Elkem, Glencore Manganese og Celsa Armeringsstål når vi snakker om mulige og spennende samarbeidspartnere i industriparken som har en samlet omsetning på mer enn 6 milliarder kroner årlig. - Bilfinger har avdeling også i Mosjøen, og har og har bedt om møte med oss. Nå kommer ikke et godt omdømme av seg selv, og det opprettholdes ikke av seg selv, men klart det er en fordel for oss at vi har et så nært samarbeid med Bilfinger her i Glomfjord, mener Pål. - Vi henvender oss heller ikke bare til industribedriftene, men også til de som leverer til industrien. Dessuten ser vi nord-over i landet også – Nord-Norge har for eksempel stor produksjon av fiskefor.

TROR PÅ OLJA

Og her er vi midt inne i strategi-arbeidet til bedriften som Bjørn-Wiggo Eriksen

etablerte i 2005. Etter å ha hatt nær 50 prosent av sin omsetning fra olje- og offshore, gikk INVIS som mange andre på en smell – regnskapene for 2014 og -15 gav stygge nok så stygge minusresultater, og årsomsetningen er betydelig redusert i perioden 2013-16. - Vi var 12-13 ansatte, nå er vi 8. Vi ønsker både å bli flere og få flere ben å stå på, og være mindre sårbare. Vi kan heller ikke ta for gitt at Yara i Glomfjord over tid skal investere så mye hvert år. Etableringen på Mo er en del av denne tenkingen, forklarer han. - Etter å ha vært litt «utenfor» olje og gass ettpar år, er jeg også optimist i forhold til Aasta Hansteen-utbyggingen, som nå innledes utenfor nordlandskysten. Vi har god kontakt med Statoil i Harstad, som skal drifte feltet, og oppdrag i størrelsesordenen 100-300.000 kroner er helt utmerket for oss.

Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

FAKTA

Industrivisualisering AS

Forretningsadresse: Storkvika i Gildeskål – kontorer i Glomfjord Industripark
Stiftelsesdato: 30. desember 2005
Eiere: Bjørn-Wiggo Eriksen (85 prosent), øvrige ansatte (13) og selskapet selv (2).
Daglig leder: Pål Einar Olsen
Styret: Søren Johan Solvang (leder, f. 1960), Wenche Elisabeth Olsen (f. 1967) og Bjørn-Wiggo Eriksen (f. 1967).
Ansatte: 8
Omsetning 2016: 8,3 millioner kroner

I NESTE
UTGAVE AV
NY NÆRING
STOLTE BEDRIFTER, STOLTE ARBEIDSFOLK

MELØY UTVIKLING:
Fra slurry til data-lagring?

YARA/REIPÅ KNUSERI:
Det er ferdig, og det er digert!

HALSA BYGG:
Bygger nytt næringsmiljø

Ny Næring –
bilag til Framtia
onsdag 1. mars!

Er du bedriftsleder og vil vite mer om profilering i Ny Næring? Ta kontakt!

Edmund Ulsnæs
Bilagsredaktør
Tlf. 99299908
edmund@framtia.no

DEN ALLER STØRSTE JOBBEN

11 innleide rørleggere hele høsten og halve vinteren – aldri har Bilfinger hatt et større rørproppdrag. Prosjekt 16 nye ovner i NC-fabrikken ble både hektisk og komplisert, men også spennende og lærerikt.

- Ja, dette har vært et stort, viktig og komplisert prosjekt for oss – et spesielt oppdrag på alle måter, fastslår Knut-Ivar Amundsen. Under vinterens installasjon av 16 nye ovner i Norwegian Crystals-fabrikken (NC) har han vært byggeleder for det omfattende rørarbeidet.

- 11 innleide rørleggere og to fra oss selv - på rørsiden er nok dette det største oppdraget vi har hatt på veldig lenge, mener han.

OVER 60 PÅ JOBBEN

Størst, altså, og slettes ikke bare-bare. Knut-Ivar selv har «debutert» som byggeleder – solenergi-fabrikken er ny mark for ham, så det er nå det ene. Men varigheten, tidspresset mot slutten, verdiene involvert, kravene til renhet og de spesielle løsningene.....komplisert er ordet, ja.

- For Bilfinger utgjør dette oppdraget 7-8 millioner kroner i verdi, og 10 mann på jobben over flere måneder sier litt om hvor stort det er. Totalt har over 60 personer vært involvert, og på det meste var 40 av dem inne i fabrikken samtidig. - Dessuten har trykket økt underveis og fristene er blitt kortere.

Sier byggelederen. Som har rapport til prosjektleider Einar Sandaa. Som har jobbet for prosjektleieren, altså teknisk sjef Arnstein Jensen hos NC.

TRANGT, KAN MAN SI

Vi har alle hørt om det. NC både vil og må vokse sterkt, og et viktig skritt var fjorsommerens be-

Aldri har Bilfinger mønstret et større rørleggerlag til et enkelt-opppdrag. Foran fra venstre ser vi bedriftens Frank Andreassen og rørleggerlærling Marcus Rommetveit, men bortsett fra dem og Knut Ivar Amundsen er de andre innleid fra BP Asennus og Momek. På bildet fra NC-kulverten ser vi Frank sammen med NCs Kjell Peter Bang.

slutning om å investere noe nær 100 millioner kroner i 16 nye trekkere, eller smelteovner for silisium-inger. Ovnene kom til Glomfjord tidlig desember, men Bilfingers omfattende rørjobb hadde da pågått siden september. Der Moldjord Maskin og Anlegg lagde de solide fundamentene, forsterket Bilfingers plateavdeling gulvet, mens Knut Ivar og i alt 13 rørleggere begynte på den største jobben. Rørpropplegget.

- Vi bygget to nye kjølesøyler i eget verksted, og så er to gamle kjølesøyler flyttet ned i kulverten ('kjelleren' hos NC, med rør- og støttesystemer, red. anm.). Det er gjort over 2.000 rørsveiser på rør med diameter på at fra 2 til 25 centimeter, og mange steder var det så trangt at vi måtte sveise med speil, forklarer Knut Ivar.

MER ENN DYKTIG

- Alt dette krever dyktige folk. Og det har vi. - 'En rørlegger er ikke en rørlegger' - Helt sant. Mens mange er veldig flinke til å sveise, og stort sett det, så trenger vi folk som i tillegg er løsningsorientert. For uansett gode tegninger må det på kort varsel tilpasses og finnes løsninger når vi er på stedet. Slike folk trenger vi, og slike folk hadde vi her. Bilfinger samarbeider med det finske selskapet BP Asennus, og kunne til denne jobben 'bestille' kjente og flinke fjes fra tidligere. Lurt og viktig. Momek på Mo har også bidratt med bra arbeidsfolk i sluttfasen.

VIKTIGT Å LEVERE

- Å bygge et stort anlegg inne i en

fabrikk som er i full drift, og kravene til renslighet - det måtte ikke støve – ja, man kjenner på ansvaret, så klart. Det er store verdier, og når vi har bygget nytt som skal kobles sammen med det gamle, og ovnene må ut av drift når vi kobler inn – da er det viktig at det er gjort en god jobb i verkstedet vårt, smiler Knut Ivar. - OG NC har jo planer om mye mer utbygging – da var det viktig å lykkes på både kostnad og tidsbruk i dette oppdraget!

Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

- For meg personlig har dette vært veldig spennende, interessant og lærerikt, fastslår Knut Ivar, som vi her ser sammen med Einar Sandaa, som har vært innleid som prosjektleider gjennom sitt eget firma Escon.

- Jeg har vært mange år i Bilfinger, men i årene med REC jobbet jeg stort sett mot Yara. Så dette var faktisk første gangen jeg har vært ordentlig involvert i et prosjekt i solenergi-fabrikken. Samarbeidet med Einar har vært veldig bra, og selv i en alder av 53 år har jeg altså lært veldig mye nytt de siste månedene, smiler Bilfinger-veteranen.

Einar, med bakgrunn fra både INVIS, ToCircle og REC, har forberedt prosjektet sammen med NC i over ett år, og er glad for grundigheten som er lagt ned i utbyggingen.

- Mange av oss har jo vært med på utbygging i denne fabrikken før, men nå er tingene gjort på en bedre og grundigere måte – dette har vært en helt annen verden. Og det er veldig bra, for NC vil jo vise at slike prosjekter kjøres bra, siden de ønsker videre utvidelser senere, sier Einar.

Lokalt har Meløy Elektro, Nordland Betongsagservice, Moldjord Bygg og Anlegg, Henrik Engen og flere avdelinger hos Bilfinger deltatt i prosjektet.

Marte Fossen prioriterer høyere studier, og takket nei til fast jobb etter læretiden. Nå betaler Marine Harvest et romslig studiestipend for å beholde henne etter bachelorutdanningen. Her ser vi Marte (t.h.) som legger inn rogn i klekkeriet sammen med kollega Eileen Kristiansen.

BETALER FOR Å BEHOLDE

Hun er spesielt egnet, Marte Fossen. Dermed spanderer Marine Harvest i Glomfjord for første gang 100.000 stipendkroner. For å beholde sin lovende arbeidstaker etter bachelorstudiene.

Du husker Marte Fossen, Marine Harvests dyktige driftstekniker, som vi omtalte i oktober i fjor? Etter bestått fagprøve sa Marte nei til fast jobb – hun vil ta høyere utdanning i havbruk og takket «bare» ja til

ett års videre engasjement ved smoltanlegget i Glomfjord. Vi liker bra arbeidsfolk og bra bedrifter, og omtaler gjerne at daglig leder Rose Olsen nå har tatt ekstra grep. For å beholde Marte.

TAKKNEMLIG MARTE

- Ja, bedriften har gitt meg utdanningsstipend mens jeg tar bachelorutdanning, bekrefter Marte.

- Jeg er veldig takknemlig for at de ser potensiale i meg og at de vil støtte meg økonomisk. Dette vil absolutt gjøre det mindre trangt for meg de tre årene! Som førstevalg har Marte bachelor i fiskeri og havbruksvitenskap i Tromsø, men siden søkningen til studiet er rekordhøy for tiden, åpner hun også for alternativet i Bodø - bachelor i havbruksdrift og ledelse.

- Så får jeg bindingstid i selskapet i to år etterpå. Jeg sier ikke ja til dette bare for å ha en jobb å gå til etterpå. Jeg vil veldig gjerne vil jobbe i Marine Harvest også i fortsettelsen, understreker hun.

FÅR OGSÅ FERIEJOBB

Dermed har 20-åringen fra Ørnes «plutselig» spikret sine planer for minst fem år fram i tid. En sannsynlig jobb etter studiene er som trainee i selskapet, og da med sta-

sjonering på ulike produksjonssteder.

- Men nå har jeg også fått tilbud om kontrakt som tilkallingshjelp her i Glomfjord, mens jeg studerer. Det betyr jobb i ferier og når jeg ellers er hjemme i Meløy, så jeg kommer uansett til å beholde god kontakt med de jeg jobber sammen med i dag! smiler hun.

SPESIELT EGNET

- Vi ønsker å beholde folk som har spesielt gode holdninger og som gjør en kjempeinnsats. En slik person er Marte, og det er heller ingen ulempe for henne at hun er jente, forklarer Rose.

Som har sterk tro på sin unge ansatte, og lette i Marine Harvest-systemet etter en stipendordning som kunne passe. Men fant den ikke.

- Så Marte er faktisk den aller første som får denne ordninga. Stipendet er på 50.000 kroner pr. studieår fra og med det andre året. I tillegg til bindingstid skal hun hjelpe oss på messer og rekrutteringsmøter.

- «Det er kun personer som MHN anser som spesielt egnet til videre ansettelse som vil få stipend», siterer Rose fra statuttene for den ferske ordningen.

Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

Marte Fossen

MARTE VIL VIDERE

- Fordi jeg vil ha mer med meg på veien, og har lyst på mer skolegang, sa Marte til sjefen.

Hun kunne stå i den jobben i Marine Harvest sa, Marte Fossen (19), etter at fagprøven var bestått. Men Marte vil mer, og takket derfor tilbudet om et stipend mens hun tar bachelor i fiskeri og havbruksvitenskap i Tromsø. Dermed har Marte fått beholde oss.

THOMAS RUSTEFT
Mange av oss er veldig glad for at Marte har lyst på mer skolegang, og det er veldig viktig for oss å beholde folk som har lyst på mer skolegang. Marte er en veldig dyktig og hardtarbeidende jente. Hun vil videre utdanne seg og vi har mye å lære av henne. Vi har til nå hatt mange gode samarbeidspartnere, og Marte er en av dem. Det er veldig viktig for oss å beholde folk som har lyst på mer skolegang, og det er veldig viktig for oss å beholde folk som har lyst på mer skolegang.

Dermed er hun på vei til å bli en del av oss.

skolegang i Marte Fossen-saken, men hun er jo en del av oss. Jeg har lyst på mer skolegang, og det er veldig viktig for oss å beholde folk som har lyst på mer skolegang. Marte er en veldig dyktig og hardtarbeidende jente. Hun vil videre utdanne seg og vi har mye å lære av henne. Vi har til nå hatt mange gode samarbeidspartnere, og Marte er en av dem. Det er veldig viktig for oss å beholde folk som har lyst på mer skolegang, og det er veldig viktig for oss å beholde folk som har lyst på mer skolegang.

Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

NESTE
UTGAVE AV
NY NÆRING:
ONSDAG
1. MARS!